

דף כא.

עין משפט א.

יו"ד סימן ריה פעיף ד

ה. ד. היה מפציר בחבירו שיאכל אצלו וסירב ואמר קונם לביתך שאיני נכנס וטיפת מים שאיני טועם, הרי הוא מותר ליכנס לביתו ולשתות צונן שלא נתכוון אלא שלא יאכל וישתה בסעודה זו^א.

הגה: מי שנדר לצדקה משום שהיה לו חולה ומת החולה. עיין בסי' ר"כ סעיף ט"ו ברמ"א.

דף כא:

עין משפט א.

יו"ד סימן רלב פעיף ב

עיין לעיל דף כ.: עין משפט ח

עין משפט ה.

יו"ד סימן רלב פעיף יג

יג. אע"פ שארבעה נדרים אלו אינם צריכים התרה, אסור לידור בהם, אם לא שרוצה לקיים דבריו.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רכח פעיף ז

ז. ח. מי שנתחרט מעיקר הנדר א"צ פתח^ב אלא שואל אותו החכם אתה רוצה בנדר זה ואומר איני חפץ בו ומתחרט אני שנדרתי ומתיר לו. וצריך שיתחרט מעיקר הנדר שהיה רוצה שלא היה נודר מעולם, אבל אם עתה אומר שהוא מתחרט ועד היום חפץ במה שנדר לא הוי חרטה^ג.

ז. ט. יזהר הנודר שלא יאמר שמתחרט מהנדר מעיקרו אלא א"כ ברור לו שהיה רוצה שלא היה נודר מעולם, שאם לא כן אין ההתרה כלום

א. ע"כ אסור בסעודה זו ולא יותר מזה. ש"ך ס"ק ד'.

ב. מסקנת הגמ' בנדרים ע"ז ע"א.

ג. כ"כ הרא"ש והר"ן שם והכריחו דבריהם מן הגמ'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

והוא באיסור נדר כל ימיו^ד.

ז. י. אם אינו מתחרט מעיקרא צריך לבקש לו פתח ולומר לו אילו היתה יודע דבר זה לא היתה נודר ונמצא הנדר נעקר למפרע, כיצד הפתח כגון שנדר על דבר אחד ומפצירין בו שישאל עליו, אומרים לו אילו ידעת שיפצירו בך כ"כ ולא תוכל להשיב פניהם לא היתה נודר, והוא אומר כן.

הגה: וי"א דחוזרין ושואלין אותו אם מתחרט^ה.

ז. יא. אפי' פתח שמגוף הנדר^ו הוי פתח, כגון שהדיר פלוני מנכסיו אם יעשה דבר פלוני ועבר ועשאו, פותחים לו כך אילו הייתה יודע שפלוני היה עובר על דברך לא היתה נודר והוא אומר כן. ויש מי שמצריך שניהם פתח וגם חרטה^ז.

הגה: ונהגו להחמיר ולעשות מן החרטה פתח שלאחר שאומר שמתחרט מעיקרא אומרים לו אילו היתה יודע שתתחרט כלום היתה נודר, והוא אומר לא הייתי נודר ואז מתירין לו^ח.

ד. כ"כ הרא"ש בפ"ג דנדרים.

ה. כתב הט"ז דצ"ע על הרמ"א שכתב זה שהרי מר"ן השו"ע כתב דבר זה בסוף הסעיף שיש מי שמצריך שניהם פתח וחרטה.

ו. מנדרים כ"ג ע"א.

ז. כפירוש רש"י בערובין דף ס"ד ע"ב, ורבינו יוסף בכור שור כתב שלא להתיר שום נדר בלא פתח וחרטה. באר הגולה אות כ"ב.

ח. וכך נהגו בבתי הדין היום בהתרת נדרים ושבועות שלפני כתיבת הגט.